

[Ingerlise Koefoed]

andre lovgivninger f.eks. om Statens Kunstfond og om Statens Musikråd.

Jeg er selvfølgelig glad for, at vi fik de 7 mio. kr. ekstra til teaterloven. Det er selvfølgelig ikke mange penge sammenlignet med de 450 mio. kr., som teaterloven i det hele koster staten og meget mere ude i samfundet, men når jeg på den anden side ved, at et teater som Café Teatret har kunnet køre om end nødtørftigt på et beløb på 1,8 mio. kr. om året, kan jeg ikke tro andet, end at selv de 3 mio. kr. ekstra, vi har fået afsat til hjælp til de små stationære teatre, vil kunne komme til at betyde noget.

Endelig er jeg tilfreds med abonnementsordningen. Jeg synes, det er rigtigt, at man for fremtiden giver et fast billettilskud pr. billet. Det kan være, at det giver teaterforeningerne og teaterorganisationerne nogle udfordringer og lærer dem at tænke anderledes, når de planlægger deres billetpriser, og det har jeg ikke noget imod.

Generelt vil jeg sige om loven, at det, der har været sværest for SF, selvfølgelig er, at staten forlader det hidtidige princip med at give kommuner og amter en procentvis tilbagebetaling af de penge, som de har skønnet var nødvendige til teatrenes drift. Man går i stedet over til faste tilskud på finansloven, og det beklager vi, fordi den anden form principielt er bedre for kulturpolitik end den, der nu er i gang både på museumsområdet, på orkesterområdet og altså også fra januar 1991 på teaterområdet. Imidlertid har SF fundet, at det på de betingelser, som vi måtte arbejde under, var vigtigt at gøre loven så god som mulig og at foretage de nødvendige prioriteringer.

Det er derfor, at vi har prioriteret børneteateret. Ikke bare for at børnene skal blive gode teatergængere, når de engang bliver voksne, men fordi børn har brug for at opleve levende kulturtilbud – også et levende teater – som er skabt på deres betingelser. Det er derfor, at vi har prioriteret den ny dans, som i de sidste ti år har udviklet sig kolossalt her i landet, og som er en helt nødvendig udfordring og et helt nødvendigt tilskud til Den Kongelige Ballet. Det er derfor, at vi har prioriteret de små stationære teatre højt, for det er bl.a. dér, det sner, det er dér, de nye ting sker. Det er derfor, at vi har prioriteret det internationale teater, som i de senere år har betydet en meget stor inspiration for dansk teaterliv. Det er derfor, at vi har priorite-

ret amatørteatret, som dels giver mennesker store oplevelser med at arbejde med teater og dels giver dem en større forståelse for det værktøj, som de professionelle teaterfolk arbejder med, og dermed en uddybet indsigt i, hvad godt teater er og kan være.

Lægger man så dertil, at der i loven er blevet langt bedre planlægningsmuligheder for de store teatre, for Teaterrådet og for teaterforeningerne, og at der startes det omtalte udvalgsarbejde om omegnsteatrene, så man kan få afklaret, hvor stort eller hvor lille et egneteater skal være, at abonnementstilskuddet bliver tilrettelagt sådan, at der ikke længere er grund til at gøre alle teaterbilletter dyrere, så synes vi faktisk i SF, at vi har fået det bedst mulige ud af de lidt knappe betingelser, som vi har arbejdet for.

I teaterlivet har der jo under lovbehandlingen været stor frygt for, at teaterlivet med denne lovgivning gik sin død i møde. Det mener jeg for det første er overdrevet. Jeg tror aldrig, der har eksisteret et eneste samfund, hvor der ikke har været teater – mennesker har simpelt hen brug for teater.

Men jeg mener altså også, at den færdige lov og de rammer, som den giver for teaterlivet, vil tilbagevise forskrækkelsen, hvis vel at mærke kommunerne og amterne er indstillet på at udfylde den del af rammen, som er deres, altså de forpligtelser, som de har til at få deres lokale teaterliv til at blomstre og til at udvikle sig.

Dette er ikke verdens bedste teaterlov. Men med de opstramninger, uddybninger og prioriteringer, der er lagt ind i loven, vil jeg tillade mig at sige, at det stadig er en god teaterlov, som må kunne danne baggrund for et stadig levende teaterliv her i landet til glæde for dem, der arbejder med teatret, og ikke mindst til glæde for de børn og voksne, der holder af teatret og får inspiration af de oplevelser, som de har, når de går i teatret.

Povl Brøndsted (V):

Så kan vi vel sige: Hvad der ikke lykkedes sidste samling, er lykkedes i denne samling. Og jeg mener, der er grund til for det første at sige ministeren tak for den vældig venlige vilje, der har været til at finde frem til en teaterlov, der er et stort, bredt flertal bag.

Jeg mener, det er meget vigtigt, at Folketinget på et så væsentligt kulturområde som te-